

הנחיות להגשת כתבייד לכתב העת 'מגילות'

(נוסח מתוקן : ינואר 2026)

א. כללי

1. במגילות יודפסו רק מאמרים מקוריים שלא ראו אור בעברית או בשפה אחרת. אם המאמר הוגש (בגרסה כלשהי) גם לבמת פרסומים בלשון זרה, יש ליידיע את המערכת בעת ההגשה, ולהימנע מפרסום בלשון זרה כל עוד לא ראה המאמר אור ב'מגילות'.
2. המאמר צריך להיכתב לפי [כללי הכתיב](#) ו**כללי הפיסוק** של האקדמיה ללשון העברית.
3. כל המירכאות תהיינה יחידות (למעט מירכאות בתוך מירכאות : אלה תהיינה כפולות).
4. הדגשת מילים מסומנת בפיזור או באות **כבדה**.
5. פסיחה על מילים בציטוט תצוין בשלוש נקודות (כך : ...). כלל זה חל גם על פסיחה בציטוטים מן המגילות. אין צורך בסוגריים סביב הנקודות.
6. במאמר שיש בו הפניות חוזרות ונשנות לחיבורים מסוימים מומלץ להרכיב רשימת קיצורים שייכתבו בה הפרטים המלאים של החיבורים החוזרים, ולהסתפק בהערות השוליים בהפניות מקוצרות : מאמר בין גרשיים וספר בלא סימון (לדוגמה : שמש, 'דימויי זיווגים' ; דימנט, כלים שלובים). קיצור בעברית יינתן גם לחיבורים לועזיים לפי אותה שיטה. רשימת הקיצורים תובא בסוף המאמר ותסודר לפי האלף-בית העברי. במראי מקום של מאמרים ייכתבו ברשימת הקיצורים מספרי העמודים של המאמר כולו, ובהפניות בהערות השוליים יובאו מספרי העמודים הנוגעים לדיונו של המחבר בלבד.
7. יש לשלוח את כתביהיד בקובץ Word ובקובץ PDF, וכן תקציר אנגלי מורחב בן כשני עמודים – [בטופס המקוון](#).
8. ציטוטים רצופים מן המגילות יינתנו עם סימני הספקות המקובלים מעל לאותיות (נקודה ועיגולית).

ב. ציון המקורות

מקרא

שמות הספרים במלואם, הפרקים באותיות, הפסוקים במספרים (בלא פסיק בין הפרק למספר הפסוק) : שמות א 12; שמואל א יד 20; דברי הימים ב יב 19.

הברית החדשה

כנייל : לוקס ג 4; מעשי השליחים ה 1; הראשונה אל הקורינתים ב 3.

הספרים החיצוניים

כנייל (שמות הספרים בדרך כלל לפי מהדורת כהנא) : טוביה ג 11; יהודית ה 2; מקבים א ו 2; חזקת שלמה ט 7; צוואת יהודה ג 7; קדמוניות המקרא ה 1.

- בציטוטים מקטעי הגניזה של ספר ברית דמשק ושל ספר בן סירא יש לציין את עד הנוסח בסוגריים : בן סירא ב 13 (כ"י ב); ברית דמשק ג 17 (כ"י א). הפסוקים בספר בן סירא ימוספרו לפי המספור הרגיל

בספרות המחקר (דהיינו המספור המקובל של הנוסח היווני) ולא לפי השיטה הייחודית הנקוטה במהדורת סגל.

- מניין הפרקים בספר חזון עזרא (או: עזרא הרביעי) יתחיל בפרק ג, כמצוי במהדורת ליכט (ולא כשיטה במהדורת כהנא).
- בספרי חנוך אפשר להבחין בין חנוך א (או: חנוך החבש) ובין חנוך ב (או: חנוך הסלבי), לדוגמה: חנוך א עב 1 (או: חנוך החבש עב 1). במקום שיש מספורים שונים לפרקים יש להביא את שניהם.

מגילות מדבר יהודה

המגילות הבאות יצוינו בשמן המלא בציון טור (או דף) ושורה: סרך היחד, ברית דמשק, הודיות, מגילת המלחמה, מגילה חיצונית לבראשית, מגילת ישעיה השלמה, מגילת המקדש, מגילת המזמורים (או: מגילת תהילים ממערה 11, 11QPsa). לדוגמה: סרך היחד ה 2; ברית דמשק יב 1 (כ"א); מגילת המלחמה ג 3.

- הפניות למגילת ההודיות יצוינו לפי מהדורת שטגמן, שולר וניוסס (DJD, 40).
 - במקרה שיש הבדלי מספור לעומת מהדורת קימרון, רצוי לציין זאת.
- מגילות קטועות יצוינו במספר (עם או בלי כינוי) ובסימון לועזי בסדר זה משמאל לימין: מספר כתב-היד, מספר הקטע, מספר הטור (אם יש) ומספר השורה. לדוגמה: 4Q226 1 7; 4Q162 i 9–10; 4Q174 1 ii 4.
- הטורים יסומנו באות לטינית קטנה (אלא אם כן סומנו באות גדולה על ידי המהדיר, למשל במקרה של 4Q321).

במקרים מיוחדים אפשר להפנות לנוסח משולב של חיבור (כגון 'מקצת מעשי התורה' במהדורת קימרון וסטרגל), אך גם במקרים כאלה מוטב לציין לכתב-היד. לדוגמה: מקצת מעשי התורה ב 13–16 (4Q394) 17–20 i 3–7).

תרגומי המקרא

יצוינו בשמותיהם המלאים, לדוגמה: תרגום השבעים, התרגום היווני העתיק (Old Greek), פשיטתא, וולגטה, התרגום הלטיני העתיק (Vetus Latina), תרגום אונקלוס; תרגום יונתן לנביאים; התרגום המיוחס ליונתן; תרגום הקטעים; תרגום ניאופיטי; התרגום השומרוני.

ספרות חז"ל

לדוגמה:

משנה, ברכות א, ה

תוספתא, ברכות א, ג (מהדורת ליברמן, עמ' 2)

ירושלמי, חגיגה ב, א (עו ע"א; טור 782) – לפי דפוס ונציה ומהדורת האקדמיה ללשון העברית בבלי, ברכות טו ע"א

מכילתא דר' ישמעאל, פסחא א (מהדורת הורוביץ ורביץ, עמ' 2)

ספרי דברים לח (מהדורת כהנא, א, עמ' 101–103 [נוסח]; ב, עמ' 292–302 [פירוש])

בראשית רבה ה, ג (מהדורת תיאודור ואלבק, א, עמ' 33–34)

פסיקתא דרב כהנא, ויהי בשלח י (מהדורת מנדלבוים, א, עמ' 175–177)

תנחומא בובר, נח כו (דף כז ע"ב)

ספרות יהודית הלניסטית

יוסף בן מתתיהו, קדמוניות היהודים, א, 93–91 (תרגום שליט, עמ' 11–12) (וכן בספריו: מלחמת היהודים, חיי יוסף, נגד אפיון).

פילון, על בריאת העולם 45–40 (תרגום דניאל־נטף, עמ' 24–25) (שמות החיבורים של פילון – לפי הרשימה בהוצאה העברית של כתביו מטעם האקדמיה הלאומית למדעים).
חיבורים אחרים יצוטטו לפי מהדורתם המקובלת, בקדימות למהדורת י' גוטמן, הספרות היהודית ההלניסטית, א–ב, ירושלים תשי"ח–תשכ"ג.

ספרות המזרח הקדום

לפי כללי SBL. אם מדובר ביצירה ספרותית בעלת שם לעצמה, מוטב לתרגם את שם היצירה לעברית. לדוגמה: עלילת גלגמש א 15 (תרגום שפרה וקליין, עמ' 186) (לפי הנוסח הקנוני בבבלית תקנית).

ספרות קלסית

יש לרשום את שם המחבר וכותרת היצירה בעברית. יש להפריד בפסיקים בין יחידות ברמות שונות המסומנות בשיטה זהה (כגון אותיות) אך לא בין רמות שונות המסומנות בשיטות נבדלות (כגון אות לעומת ספרה). לדוגמה: הרודוטוס, היסטוריה, ז 1 (תרגום שמרון וצלניק, עמ' 357).

ג. ציון מראי מקום מספרות המחקר

הפניות לספרות המחקר יבואו בלשון רבים: ראו, השוו וכו"ב. דוגמאות למראי מקומות:

ספר

ב' ניצן, תפילת קומראן ושירתה (ספריית האנציקלופדיה המקראית, יד), ירושלים ותל אביב תשנ"ז, עמ' 177–183.

M. Henze, *The Madness of King Nebuchadnezzar: The Ancient Near Eastern Origins and Early History of Interpretation of Daniel 4* (JSJSup, 61), Leiden 1999, pp. 121–127

מאמר בכתב־עת

ד' פלוטר, 'כת מדבר יהודה והשקפותיה', ציון, יט, ג–ד (תשי"ד), עמ' 89–103.
א' קימרן, 'ההבחנה בין וי"ו ליו"ד במגילות מדבר יהודה', בית מקרא, יח, א [נב] (תשל"ג), עמ' 102–112.
R. Duke, 'Moses' Hebrew Name: The Evidence of the Vision of Amram', *DSD*, 14, 1 (2007), pp. 34–48

E. Tigchelaar, 'Notes on the Ezekiel Scroll from Masada (MasEzek)', *RQ*, 22, 2 [86] (2005), pp. 269–275

מאמר בקובץ

ד' דימנט, 'אופיה של ספרות כת מדבר־יהודה כעדות למוצאה ולהתחלותיה', מ' ברושי ואחרים (עורכים), מגילות מדבר־יהודה: ארבעים שנות מחקר, ירושלים תשנ"ב, עמ' 186–182.
H.K. Harrington, 'Ritual Purity', A.R. Roitman, L.H. Schiffman & S. Tzoref (eds.), *The Dead Sea Scrolls and Contemporary Culture* (STDJ, 93), Leiden 2011, pp. 329–347

מהדורת טקסט

א' קימרון, 'פשר חבקוק', מגילות מדבר יהודה: החיבורים העבריים, א, ירושלים תש"ע, עמ' 257–243.
H. Stegemann & E. Schuller, *Qumran Cave 1, III: 1QHodayot^a with Incorporation of 1QHodayot^b and 4QHodayot^{a-f}* (DJD, 40), Oxford 2009, pp. 144–156
M. Broshi & E. Eshel, '248. 4QHistorical Text A', *Qumran Cave 4, XXVI: Cryptic Texts and Miscellanea, Part 1* (DJD, 36), Oxford 2000, pp. 192–200

ד. התקנה

יש לסמן במקף כתב־יד (=manuscript, לעומת: כתב יד = hand writing) ואת המספרים המורכבים אחת־עשרה–תשע־עשרה.
אפשר ואף רצוי להביע בידול משמעות באמצעות הבדל כתיב במקום שהדבר אפשרי ומתבקש לפי תולדות הלשון, לדוגמה: פרס (=חתיך) לעומת פרש (=מתח).